

Jutgen la banda de lladres silenciosos que va atemorir la província el 2013

Van assaltar 26 habitatges de Santa Cristina d'Aro, Calonge, Caldes de Malavella, Girona, Quart i Llagostera

GIRONA | DDG

La impossibilitat d'arribar a un pacte obligarà a jutjar aquesta setmana entrant una banda de lladres silenciosos que va entrar en 26 cases de la província des del 2012 fins que va ser desarticulada l'abril del 2013. Estaven especialitzats a entrar als habitatges mentre els residents dormien a la nit i robar-los totes les pertinences de valor: diners en efectiu, mòbils, ordinadors, joies i roba. Sense fer soroll, es valien d'un trepant per foradar la paret, passar un filferro pel forat i obrir les portes. El fiscal acusa set persones per aquests fets encara que considera que el líder és Fatjon Lugja, a qui li demana la pena més gran de presó, 13 anys i quatre mesos. La resta de processats s'enfronten a peticions d'entre sis anys i mig i 12 anys i mig de presó en funció del seu rol dins el grup criminal i els robatoris en els quals es van veure implicats.

Les poblacions gironines on haurien entrat a robar entre el juny del 2012 i l'abril del 2013, segons l'escrit de qualificació provisional del fiscal, estaven situades a les comarques del Baix Empordà, la Selva i el Gironès. Principalment, Santa Cristina d'Aro, Calonge, Castell-Platja d'Aro, Vidreres, Caldes de Malavella, Girona, Quart i Llagostera. Tenien tanta traça en passar desapercibuts mentre es dedicaven a rapinyar tot el que podien de l'interior dels habitatges que ningú es despertava. Marxaven també sense fer soroll i no era fins que es despertaven els propietaris de l'immoble que es denunciava el robatori.

En el seu escrit de qualificació provisional, el fiscal explica l'organització d'aquest grup criminal i quin modus operandi feia servir. El cervell era Fatjon Lugja, amb el malnom de Mario de Rocco, que juntament amb els seus companys de pis de Llagostera -Alfred Hasa i Eduart Prenga- van idear el sistema. El cervell s'ocupava de contractar persones per realitzar les tasques de transport fins a algun lloc proper als domicilis a assaltar, on es quedaven a càrrec d'un dels dos companys de pis. A canvi, percebien part del botí sostret, encara que a vegades també havien de transportar-los fins a Llagostera. Els transportistes serien Roman Mhoyan, Mohamed Ouzanni -l'únic del grup amb antecedents per robatori-, Iulian Andrei Laba i Georghe Mhasca. Al grup també hi havia altres lladres que no han pogut ser identificats i, per tant, de moment no seuran a la banqueta dels acusats.

Desfer-se de proves

Cada vegada que acabaven una ràtzia de robatoris i per evitar que la policia els enxampés en un control de carretera, duien totes les seves eines -trepant, passamuntanyes, sabates i la roba que usaven- fins a un amagatall que tenien en una zona boscosa prop del radar de Calonge de la C-31. L'endemà i sense aixecar sospites, tornaven a recollir les coses per seguir robant.

A l'hora de desfer-se del botí optaven per repartir-se'l entre els membres del grup amb la intenció de vendre el material que es pogués al mercat negre o enviar-lo per correu postal a Albània, el seu país d'origen.

Cadascun dels 26 robatoris està minuciosament relatat pel ministeri fiscal en el seu escrit de qualificació dels fets. Els atribueix disset robatoris continuats amb força en les coses en casa habitada, nou violacions de domicili en concurs medial amb un furt continuat i un delictes de grup criminal.

Fatjon Lugja s'enfronta a 13 anys i quatre mesos de presó, la pena més alta, perquè se li atribueix la participació directa en 23 dels casos. Per a Alfred Hasa demana 12 anys i mig per 16 dels robatoris. Per a Eduart Prenga sol·licita 12 anys i sis mesos per set dels cops.

Els transportistes s'enfronten a penes de 10 anys i sis mesos de presó per catorze robatoris (Roman Mhoyan), 7 anys i sis mesos per quatre fets i un agreujant de reincidència (Mohamed Ouzanni), 6 anys i mig per quatre robatoris (Iulian Andrei Laba) i 7 anys de presó per a Gheorghe Mihasca per tres dels assalts.

Com entraven

El sistema que aquesta banda de lladres silenciosos feia servir per entrar als habitatges sempre s'assemblava. Per exemple, a la primera casa els lladres van fer un forat al pany de la porta que comunicava el jardí amb la cuina i amb el filferro la van obrir. En la segona van entrar per una finestra oberta. En una altra els lladres van foradar la porta de la terrassa; o feien palanca en portes corredores, trencaven el bombí de la porta principal, aprofitaven alguna porta oberta o feien forats als marcs de les finestres per passar-hi el filferro i obrir-les.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/05/01/jutgen-banda-lladres-silenciosos-que/780640.html?utm_source=rss